

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/11/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5808010286
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Liptáková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5808010286.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Liptákovéj a sudcov JUDr. Vladimíra Kuráka a Mgr. Anny Mihálikovej, na verejnom zasadnutí konanom 28. septembra 2021 prejednal odvolanie podané obžalovaným D. C., nar. X.X.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, č.k. 4T/51/2008-636 zo dňa 8.10.2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), d), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Námestovo, č.k. 4T/51/2008-636 zo dňa 8.10.2020 vo výroku o treste.

Na podklade § 322 ods. 3 Tr. por., pri nezmenenom výroku o vine a nároku na náhradu škody rozsudku Okresného súdu Námestovo, č.k. 4T/51/2008-636 zo dňa 8.10.2020,

obžalovaného D. C., nar. X.X.XXXX v Q., trvale bytom Q., E., U. č. XXX, t.č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby llava,

o d s u d z u j e :

Podľa § 189 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. z r u š u j e výroky o treste uložené rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/182/2008 zo dňa 4.3.2014, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 3To/135/2014 zo dňa 12.5.2016, rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín 4T/93/2007 zo 4.7.2007, rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 4T/78/2007 z 22.8.2007, rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 2T/197/2006 z 19.9.2007, rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 2T/4/2006 z 26.3.2008, trestným rozkazom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 9T/19/2008 zo 17.7.2008, rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 5T/40/2008 zo 16.10.2008, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 3To/149/2008 z 31.3.2011. Súčasne zrušuje aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo, č.k. 4T/51/2008-636 zo dňa 8.10.2020 bol obžalovaný D. C. uznaný vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. d) Tr. zák. na skutkovom základe, že:

v čase od presne nezisteného dňa v roku 2005, jesene, do 31.12.2006, v okrese Tvrdošín a na iných miestach, neustále pod hrozbou zabitia a ublíženia na zdraví opakovane požadoval rôzne finančné prostriedky od E. U., v rámci toho:

- presne nezisteného dňa na jeseň roku 2005, z Tvrdošína, žiadal od poškodeného telefonicky 50 000,- Sk s vyhrážkou „keď nedonesieš, tak budeš v piči“, načo mu E. U. ešte v ten istý deň odovzdal požadované peniaze v Dolnom Kubíne na parkovisku za benzínovou pumpou Slovnaft,
- presne nezistený deň v roku 2005 z doposiaľ nezisteného miesta, po dvoch až troch dňoch po predchádzajúcej udalosti telefonicky nakontaktoval E. U. s tým, že to bude trochu drahšia káva, že treba ešte 150 000,- Sk, v ten istý deň prišiel na osobnom motorovom vozidle pred rodinný dom XXX v obci R. F. Z., E. U. k nemu prisadol do vozidla, načo obvinený po slovách, že peniaze treba, vytiahol z odkladacieho priestoru miesta spolujazdca nestotožnenú pištoľ striebornej farby, natiahol záver, namieril ju na poškodeného a vyhrážal sa mu, že ak peniaze nedajú dokopy, najprv zabije priateľku poškodeného E. G., potom jeho a jeho rodinu, ďalej požadoval sumu 150 000,- Sk, ktorú finančnú čiastku odovzdal E. U. D. C. do troch dní na benzínovej pumpe v obci Sučany,
- presne nezistený deň začiatkom mája roku 2006 z doposiaľ nezisteného miesta telefonicky kontaktoval E. U. so slovami, že treba 300 000,- Sk na zaplatenie ďalších požiadaviek, potom sa s ním stretol na autobusovej stanici v Dolnom Kubíne, kde v osobnom motorovom vozidle E. U. požadoval od poškodeného 300 000,- Sk s tým, že má nabitú a zabije poškodeného aj jeho priateľku E. G., pričom v tom čase na neho mieril nestotožnenou pištoľou,
- presne nezistený deň v roku 2006, na druhý deň po predchádzajúcej udalosti, na benzínovej pumpe v obci Sučany, v osobnom motorovom vozidle E. U. mieril nestotožneným revolverom na E. U. a so slovami „Musíš doniesť peniaze a myslí na E.“ opätovne od neho požadoval 300 000,- Sk, ktoré mu na základe týchto hrozieb v presne nezistený deň E. U. odovzdal na železničnej stanici v obci Kralovany,
- dňa 6.12.2006 sa z nestotožneného miesta prostredníctvom doposiaľ nestotožnenej osoby s menom D. a prezývkou W. telefonicky spojil s E. U., ktorý sa nachádzal v obci R. F. Z. v rodinnom dome 138, a so slovami, že za nejaký problém, ktorý D. C. zoberal na seba, tento požaduje za neho 200 000,- Sk,
- dňa 10.12.2006 sa telefonicky dohodol s E. U., že sa stretnú na parkovisku pred obcou Šútovo, po tom, ako sa tam stretli, si k nemu prisadol do jeho motorového vozidla, spoza pásu vytiahol revolver a priložil ho E. U. na krk so slovami „Spomeň si, ako to bolo minule, tak stále je to tak“, pričom žiadal predtým požadovaných 200 000,- Sk, po ktorej hrozbe odišli do miesta trvalého bydliska E. U. v J., kde mu odovzdal 27 000,- Sk a počas cesty naspäť mu niekoľkokrát povedal, že zbytok peňazí do sumy 200 000,- Sk chce do konca roku 2006, pričom dňa 31.12.2006 v mieste bydliska D. C., mu E. U. odovzdal 180 000,- Sk, čím celkovo spôsobil E. U., nar. 18.11.1982, škodu vo výške 707 000,- Sk (23 468,10 eur).

Za to bol odsúdený podľa § 189 ods. 2 Tr. zák., za použitia § 42 ods. 1 Tr. zák., s prihladnutím na ustanovenia § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. a § 38 ods. 2 Tr. zák., na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd zaradil obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/182/2008 zo dňa 12.5.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 3To/135/2014 zo dňa 12.5.2016, výrok o treste Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 4T/78/07 zo dňa 22.8.2007, výrok o treste Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 2T/4/06 zo dňa 26.3.2008, výrok o treste Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 4T/93/07 zo dňa 14.7.2007, výrok o treste Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 9T/19/08 zo dňa 17.7.2008, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému E. U. škodu vo výške 707 000,- Sk (23 468,10 eur).

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 8.10.2020 (č.l. 634 súdneho spisu) vyplýva, že po vyhlásení rozsudku, jeho odôvodnení a po poučení o opravnom prostriedku obžalovaný zahlásil odvolanie voči výroku o treste, obhajca obžalovaného zahlásil odvolanie a prokurátor požiadal o doručenie rozsudku.

Dňa 19.1.2021 súdu prvého stupňa bolo doručené odôvodnenie odvolania obžalovaného prostredníctvom obhajcu (na č.l. 647-652 súdneho spisu), v ktorom uviedol nasledovné podstatné odvolacie argumenty:

napriek tomu, že súd prijal vyhlásenie o vine a stanovil rozsah dokazovania súvisiaceho s výrokom o treste, sa súd v odôvodnení rozsudku venuje preukazovaniu viny a nie odôvodneniu uloženého trestu a dôvodov, prečo zrušil len výrok o treste Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/182/2008 zo dňa 12.5.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 3To/135/2014 zo dňa 12.5.2016 a nie aj ďalších rozhodnutí, ktorých skutky sú v súbehu so skutkami v tejto veci. Namieta aj chyby vo výroku (tie isté ako v rozsudku vyhlásenom súdom prvého stupňa 24.4.2018) - dátum vyhlásenia rozsudku 4T/182/2008 zo 4.3.2014 ako jednu z mnohých chýb odpisu registra trestov.

Trest uložený napadnutým rozsudkom považuje za nespravodlivý, neprímerane prísny, založený na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutkového stavu.

Z odôvodnenia rozhodnutia nie je zrejmé:

- prečo mu súd uložil trest 5 rokov, keď zákonná sadzba je 4 až 10 rokov a on urobil vyhlásenie o vine a konanie sa vedie viac ako 13 rokov,
- prečo súd nepostupoval v zmysle § 39 a neznížil obžalovanému po jeho vyhlásení viny dolnú sadzbu trestu pre analógiu ako pri dohode o vine a treste,
- pri zachovaní zásady podľa § 327 ods. 2 Tr. por. uložil znovu ten istý trest odňatia slobody ako v rozhodnutí z 24.4.2018 a nie nižší,
- nevyrovnal sa s ustálenou judikatúrou o ukladaní trestu vo veci, o ktorej súd rozhoduje už 12 rokov,
- nesprávne vyhodnotil existenciu viaccinného súbehu trestnej činnosti, za ktorú bol odsúdený predchádzajúcimi rozsudkami.

Oproti predchádzajúcim rozsudkom súd prvého stupňa doplnil jediný odsek na str. 9, v ktorom konštatoval, že vydaním rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/10/2010 zo 16.2.2010, ktorým bol obžalovanému uložený samostatný trest, pre skutok, ktorého sa dopustil po vyhlásení rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 5T/40/08 zo 6.10.2008, došlo k prerušeniu ďalšieho súbehu a narušeniu potrebnej kontinuity aktuálne prejednávanej veci s neskoršími odsúdeniami. Ani na hlavnom pojednávaní konanom 8.10.2020 a ani v ústnom odôvodnení vyhláseného rozsudku sa súd nezmienil o rozhodnutí Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 5T/40/08 zo 6.10.2008 a spis ani nebol pripojený. Zo spisu je zrejmé, že na hlavnom pojednávaní konanom 25.11.2014 (č.l. 429) sa čítal označený spis, no zo zápisníc nie je zistiteľné, aké časti spisu boli oboznamované ako listinné dôkazy. Preto o období spáchania skutku sa možno domnievať len z odpisu registra trestov.

Prvostupňový súd doteraz nebral do úvahy odvolacie argumenty obhajcu obžalovaného ani argumenty prednesené na hlavných pojednávaniach, keď dával do pozornosti rozsudok Okresného súdu Martin, sp.zn. 2T/123/2014 z 3.11.2016, rozhodnutie Okresného súdu Žilina 28T/89/2010 spolu s rozhodnutím Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 3To/79/2014 zo dňa 16.6.2016 s tým, že aj vo vzťahu k týmto rozhodnutiam prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu. Poukazoval na existujúcu príčinnú súvislosť medzi aktuálne súdenými skutkami a skutkom, z ktorého bol právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Martin, sp.zn. 2T/123/2014 z 3.11.2016 a malo by ísť o pokračovací trestný čin. Naďalej absenteje riadne odôvodnenie rozhodnutia o uloženom treste.

Súd mal k dispozícii všetky spisy uvádzané obhajcom, no v odôvodnení rozsudku nie je zmienka o tom, v akom období boli spáchané skutky a či nejde o viaccinný súbeh medzi súdenými skutkami.

Súd prvého stupňa sa žiadnym spôsobom nevyrovnal s argumentáciou a návrhmi obhajcu, ktoré predniesol, a nijakým spôsobom na tieto nereagoval ani po dvojnásobnom vyslovení právneho názoru odvolacím súdom.

Predmetné pochybenie súdu podľa názoru obhajoby zakladá aj dôvod na podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, pretože nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu, prípadne zánik trestnosti činu, prípadne pochybenie súdu pri uložení úhrnného trestu a spoločného trestu podľa § 41 Tr. zák. či súhrnného trestu (§ 42 Trestného zákona) a pod. (Rozsudok NS SR 3Tdo/75/2015).

Preskúmaním spisového materiálu je možné zistiť, že aktuálne vykonáva 3 samostatné tresty vo výmere 16 rokov a 5 mesiacov.

Ako obžalovaný bol doteraz viackrát súdom trestaný, a to naposledy najmä:

- rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/182/2008, právoplatným dňa 12.5.2016, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 3To/135/2014 zo dňa 12.5.2016, kde mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia; skutky boli vykonané od mája 2006 do septembra 2006;
- rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp.zn. 28T/89/2010, právoplatným dňa 16.6.2016, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 3To/79/2014 zo dňa 16.6.2016, kde mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 5 mesiacov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia; skutok bol vykonaný v októbri 2007;
- rozsudkom Okresného súdu Martin, sp.zn. 2T/123/2014, právoplatným dňa 3.11.2016, bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 5 mesiacov nepodmienečne uložený rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp.zn. 28T/89/2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 3To/79/2014 zo dňa 16.6.2016; skutok bol vykonaný v decembri 2007;
- rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/98/2014, právoplatným dňa 8.6.2017, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 3To/31/2017 zo dňa 8.6.2017, kde mu bol uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

V tejto veci podal trestné oznámenie poškodený, pán U., pričom ide o skutky, za ktoré ho súd uznal za vinného napadnutým rozsudkom za skutky spáchané v čase od presne nezisteného dňa jesene roku 2005, máj 2006 a december 2006 do 31.12.2006.

Zdôraznil, že za posledný skutok z 22.12.2007 spáchaný v Sučanoch bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Martin, sp.zn. 2T/123/2014 zo dňa 3.11.2016, pričom bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na rozhodnutie Okresného súdu Žilina, sp.zn. 28T/89/2010 (5 rokov 5 mesiacov).

Jednoznačne podľa obžalovaného ide o pokračovací zločin (jeseň 2005 až december 2007) vo viacčinnom súbehu so skutkami z vyššie vymenovaných rozsudkov, teda z rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/182/2008 - skutky spáchané 22.5.2006, 17.8.2006, 6.9.2006 a z rozsudku Okresného súdu Žilina, sp.zn. 28T/89/2010 - skutok spáchaný 17.10.2007.

Okresný súd nesprávne vyhodnotil súbeh súdených trestných činov. Ak žalovanú trestnú činnosť v tejto prejednávanej veci spáchal od jesene 2005 až decembra 2007, s poukazom na vyššie uvedené sú splnené zákonné podmienky na uloženie súhrnného trestu nielen voči výrokom o treste rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/182/2008, ale aj voči výroku o treste z rozsudkov Okresného súdu Žilina, sp.zn. 28T/89/2010 z 30.1.2014 a Okresného súdu Martin, sp.zn. 2T/123/2014 zo dňa 3.11.2016.

Uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov bez zrušenia výrokov o treste uvedených rozsudkov považuje za neprimerane prísny. Podľa názoru obhajoby účel trestu bude naplnený aj uložením miernejšieho trestu s poukazom na už vyššie uložené právoplatné tresty odňatia slobody, resp. upustenie od uloženia súhrnného trestu.

Taktiež je nevyhnutné prihliadnuť na to, že vo veci Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/98/2014 bolo rozhodnuté rozsudkom právoplatným dňa 8.6.2017, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 3To/31/2017 zo dňa 8.6.2017, kde bol obžalovanému uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

V závere odvolania obžalovaný poukázal na to, že má len 35 rokov, uvedomuje si nesprávnosť svojho konania, má snahu o nápravu svojho života aj kvôli tomu, že je otcom 7-ročného maloletého syna. U neho ide výlučne o majetkovú trestnú činnosť, nikomu neublížil ani nezabil a je možné nápravu

zabezpečiť aj doteraz uloženými trestami.
uložený rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/182/2008 v ústave s minimálnym stupňom stráženia v trvaní 4 roky.

V súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody

Obhajca v záverečnej reči s poukazom na príslušné zákonné ustanovenia, najmä ust. § 42 ods. 1 Tr. zák. uviedol skutočnosti ohľadom identifikácie časového rozhrania medzi viacčinným súbehom trestných činov a recidívou, ako aj samotného viacčinného súbehu trestných činov spáchaných obžalovaným, za ktorý súbeh sa mu má uložiť súhrnný trest. Skutok z rozhodnutia 6T/10/2010 je zo septembra 2009, pričom skutky z rozhodnutí uvedených vyššie sú z obdobia jeseň 2005 až 22.12.2007. Preto je nelogické, aby skutok z septembra 2009 prerušil súbeh skutkov spáchaných od jesene 2005 do 22.12.2007, pričom skutok uvedený v rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 5T/40/08 zo dňa 16.10.2008 je posudzovaný podľa Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005, teda mal by byť asi pred roka 2005.

V ďalšej časti odvolania citoval z nálezov ÚS SR týkajúcich sa princípov právnej istoty a predvídateľnosti súdneho rozhodnutia, ktoré sú vlastné aj trestnému konaniu, preto nie je najmenší dôvod neaplikovať rovnaké právne názory, aké boli aplikované v inej veci aj na danú trestnú vec.

Obhajoba navrhla odvolaciemu súdu, aby po preskúmaní všetkých skutočností a vyhodnotení dokazovania podľa § 321 ods. 1 Tr. por. zrušil vo výroku o treste rozsudok Okresného súdu Námestovo, č.k. 4T/51/2008-636 zo dňa 8.10.2020 a na základe postupu v zmysle § 322 Tr. por. vrátil vec prvostupňovému súdu na nové rozhodnutie, resp. sám rozhodol rozsudkom, ktorým obžalovanému uloží primeraný súhrnný trest odňatia slobody a zároveň zruší výroky o treste uložené:

- rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/182/2008 zo dňa 4.3.2013, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 3To/135/2014 zo dňa 12.5.2016, kde mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky;
- rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp.zn. 28T/89/2010 zo dňa 30.1.2014, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 3To/97/2014 zo dňa 16.6.2016, kde mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 5 mesiacov;
- rozsudkom Okresného súdu Martin, sp.zn. 2T/123/2014 zo dňa 3.11.2016, kde bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na rozhodnutie Okresného súdu Žilina, sp.zn. 28T/89/2010; ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Prokurátor sa k odvolaniu obžalovaného nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí v konaní pred odvolacím súdom prokurátorka navrhla podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné. Obhajca obžalovaného zotrval na odvolacom návrhu.

Krajský súd, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote stanovenej § 319 Tr. por., oprávnenou osobou v zmysle § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por. a jeho obsah spĺňa náležitosti stanovenej § 311 ods. 1, ods. 2 Tr. por. Zároveň krajský súd zistil, že nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto nepostupoval podľa § 316 ods. 1 Tr. por.

Nakoľko v predmetnej veci nebol dôvod na procesný postup podľa § 316 ods. 1 alebo 316 ods. 3 Tr. por., odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd na podklade podaného odvolania obžalovaného preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (vo výroku o treste a konanie predchádzajúce napadnutému rozsudku) a po oboznámení sa s obsahom predloženého spisového materiálu, ako aj všetkých pripojených spisov zistil, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné. Odvolanie obžalované vyhodnotil dôvodné v časti, pokiaľ ide o nápravu chýb výrokov napadnutého rozsudku (napr. chybná špecifikácia rozsudkov) a porušení procesných ustanovení ohľadom zákonných nárokov

na odôvodnenie rozsudku podľa § 168 ods. 1 Tr. por. Na základe týchto skutočností krajský súd zrušil napadnutý rozsudok prvostupňového súdu podľa § 321 ods. 1 písm. b), d), ods. 2 Tr. por. v napadnutej časti odvolaním a postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci sám rozhodol. V ostatnej časti sa nestotožnil s odvolacou argumentáciou obžalovaného, ktorá bola len zopakovaním argumentácie prednesenej obhajobou na hlavnom pojednávaní, na čo poukáže odvolací súd ďalej v odôvodnení svojho rozhodnutia.

Pokiaľ sa týka dôkaznej situácie, je potrebné zo strany krajského súdu uviesť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom 21.2.2017 urobil vyhlásenie o vine _____ zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe (č.l. 462 súdneho spisu), ktoré okresný súd _____ po predchádzajúcom bezchybnom procesnom postupe, bez pripomienok prokurátora, podľa § 257 ods. 7 Tr. por. na hlavnom pojednávaní konanom 24.4.2018 prijal (č.l. 481 súdneho spisu). Z uvedeného dôvodu sa dokazovanie na súde prvého stupňa vykonalo len v súvislosti s uloženým trestom a spôsobom jeho výkonu.

Primárne odvolací súd uvádza, že výrok o vine, vrátane právnej kvalifikácie, ktorý bol vyhlásený rozsudkom na základe prijatého vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. v príslušnom znení na hlavnom pojednávaní, nie je možné v odvolacom konaní vecne preskúmať. Vzdaním sa práva na kontradiktórne prejednanie výroku o vine pred okresným súdom sa obžalovaný vzdal aj svojho práva na odvolanie. Oznámením rozsudku sa výrok o vine stal právoplatným. Vzhľadom na procesný stav veci niet žiadneho dôvodu sa zaoberať skutočnosťou, v ktorom štádiu konania obžalovaný urobil vyhlásenie o vine.

Nakoľko obžalovaný urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. až v štádiu po vykonaní dokazovania o vine (po výsluchoch poškodeného a svedkov), teda nie bezprostredne po prednesení obžaloby (obžaloba prednesená na hlavnom pojednávaní konanom 22.8.2008, č.l. 280 súdneho spisu), je akceptovateľné, že okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal aj na toto štádium súdneho konania, avšak je potrebné vytnúť okresnému súdu, že tejto časti sa venoval zbytočne obsiahlo na úkor riadneho odôvodnenia uloženého súhrnného trestu.

Pre úplnosť je potrebné uviesť, že odvolací súd už dvakrát v predmetnej veci zrušil rozsudok prvostupňového súdu (uznesenia Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 1To/77/2018 z 27.11.2018 na č.l. 513 súdneho spisu a sp.zn. 1To/59/2019 z 28.1.2020 na č.l. 598 súdneho spisu) a vrátil mu vec, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol a v tejto súvislosti mu okrem iného opakovane vytkol nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia _____ v podobe absentujúcej argumentácie a úvah o uložení súhrnného trestu (ustálení viacčinného súbehu trestnej činnosti, za ktorú súd ukladal súhrnný trest, a stanovení momentu deliaceho viacčinný súbeh od recidívy) a o vyporiadaní sa s odvolacou argumentáciou obžalovaného.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 41 ods. 1 Tr. por. ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol slovenským súdom prvého stupňa vyhlásený prvý odsudzujúci rozsudok, ktorý sa stal právoplatným _____ a na tento možno prihliadať (§ 42 ods. 3 Tr. zák.), za iný jeho trestný čin a tieto trestné činy sú vo viacčinnom súbehu, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu. Aby bolo možné uložiť páchatel'ovi súhrnný trest, musia byť splnené všetky vyššie uvedené podmienky.

Základným predpokladom uloženia súhrnného trestu je, aby medzi trestným činom, ktorý je predmetom prebiehajúceho konania, a trestným činom, vo vzťahu ku ktorému má byť uložený súhrnný trest, existoval viacčinný súbeh. O viacčinný súbeh trestných činov ide _____ z časového hľadiska vtedy, ak v období medzi prvým z nich a posledným z nich nedošlo _____ k vyhláseniu odsudzujúceho

rozsudku za nejaký trestný čin toho istého páchatel'a (bez ohľadu na to, či sa odsudzujúci rozsudok týkal niektorého z týchto trestných činov alebo trestného činu spáchaného ešte skôr, mimo okruhu týchto skúmaných trestných činov), a to takého rozsudku, ktorý bol ako prvý odsudzujúci rozsudok v trestnom stíhaní pre tento trestný čin vyhlásený a ktorý potom svojho času aj nadobudol právoplatnosť a možno naň dosiaľ prihladať.

Súhrnný trest nastupuje namiesto úhrnného trestu, ktorý by bol inak páchatel'ovi uložený, ak by sa o všetkých zbíhajúcich trestných činoch rozhodovalo v spoločnom konaní. Pri súhrnnom treste musí byť páchatel' v rovnakej situácii ako v prípade úhrnného trestu, t.j. akoby sa o všetkých spáchaných trestných činoch rozhodlo v jednom konaní. Súhrnný trest je pre páchatel'a priaznivejší ako trest samostatný, pretože je v ňom zohľadnená skutočnosť, že páchatel' sa dopustil ďalšieho trestného činu, pričom nebol varovaný odsudzujúcim rozsudkom týkajúcim sa skoršieho trestného činu.

Viac trestných činov je v súbehu len potiaľ, pokiaľ medzi prvým a posledným z nich nebol vyhlásený, súdom prvého stupňa, odsudzujúci (hoci aj neprávoplatný) rozsudok za nejaký trestný čin. Činy spáchané po odsudzujúcom rozsudku do doby jeho právoplatnosti treba posúdiť obdobne ako recidívu. (R 8/1974) Ak bol obvinenému uložený súhrnný trest v zmysle § 35 ods. 2 Trestného zákona (teraz § 42 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona) a neskôr bol ďalším rozsudkom uznaný za vinného z trestného činu, spáchaného po vyhlásení prvého rozsudku a pred vyhlásením rozsudku, ktorým mu bol uložený súhrnný trest, nejde v prípade posledného odsúdenia o súbeh trestných činov, ktorý je nutným predpokladom uloženia súhrnného trestu, ale o recidívu, takže je potrebné uložiť samostatný trest. (R 34/1965). Ak obvinený po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku súdu prvého stupňa spáchal nový trestný čin, nejde o súbeh, a to ani vtedy, ak boli obidve veci po zrušení pôvodného odsudzujúceho rozsudku spojené na spoločné prejednanie a rozhodnutie. V takom prípade je potrebné uložiť samostatné tresty a nie úhrnný trest. (R 42/1980) Ak bol trestný čin spáchaný po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku súdom prvého stupňa, nejde o súbeh, a teda je vylúčené uloženie súhrnného trestu v zmysle § 35 ods. 2 Tr. zák. (teraz § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.), aj keď bol tento rozsudok v ďalšom konaní zrušený a nový odsudzujúci rozsudok súdu prvého stupňa vyhlásil až po spáchaní trestného činu, za ktorý sa ukladá trest. (R 52/1971) Odsudzujúcim rozsudkom súdu prvého stupňa za iný trestný čin sa v ustanovení § 35 ods. 2 Tr. zák. (teraz § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.) rozumie prvý odsudzujúci rozsudok o inom trestnom čine, bez ohľadu na to, že v riadnom alebo mimoriadnom opravnom konaní bol tento rozsudok zrušený, pokiaľ sa toto opravné konanie skončilo právoplatným odsúdením páchatel'a. (R 41/1968).

Aktuálne súdnej trestnej činnosti, kvalifikovanej ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), d) Tr. zák. sa obžalovaný dopustil v období od presne nezisteného dňa v roku 2005, jesene, do 31.12.2006. Za tento zločin zákon ustanovuje trest odňatia slobody v trestnej sadzbe 4 až 10 rokov. Tejto trestnej činnosti sa obžalovaný dopustil skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za inú jeho trestnú činnosť, teda sú splnené zákonné podmienky na uloženie súhrnného trestu odňatia slobody podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. podľa zásad pre ukladanie úhrnného trestu. Súd bol povinný uložiť obžalovanému súhrnný trest sa celú zbíhajúcu sa trestnú činnosť.

Z aktuálneho odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný má v období od roku 2001 do roku 2021 celkovo 26 záznamov, preto aj odvolací súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach konštatoval, že uloženie súhrnného trestu sa javí ako dôvodné.

Súd prvého stupňa, berúc do úvahy právny názor vyslovený na vec odvolacím súdom, vykonaným dokazovaním zistil skutkový stav veci v súlade s ust. § 2 ods. 10 Tr. por. v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie o súhrnnom treste a súčasne pripojil všetky relevantné spisy k takémuto rozhodnutiu.

Z pripojených spisov oboznámil podstatné časti pre ustálenie viacčinného súbehu trestnej činnosti obžalovaného, ako aj stanovenie časovej hranice - prvým vyhláseným odsudzujúcim rozsudkom - oddeľujúcej tento viacčinný súbeh trestnej činnosti od recidívy. V tejto súvislosti treba zvlášť zdôrazniť, že v trestnej veci obžalovaného ukončenej odsudzujúcim rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/182/2008 zo dňa 4.3.2014, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 3To/135/2014 zo dňa 12.5.2016 bol uložený obžalovanému súhrnný trest vo výmere 4 roky nepodmienečne a súčasne boli zrušené výroky o treste v ňom označených rozsudkov. V tejto právoplatne skončenej trestnej veci boli v rámci vykonaného dokazovania súčasne oboznámené podstatné obsahy spisov - najmä jednotlivé rozsudky dotknuté zrušením vo výroku o treste, v súvislosti s ukladáním súhrnného trestu, preto odvolací súd v tomto konaní nepovažoval za potrebné opätovne oboznamovať časti spisov zrušených rozsudkov vo výroku o treste. Za dôležité považoval, že podstatný obsah spisu Okresného súdu Námestovo, sp.zn.

4T/182/2008 zo dňa 4.3.2014 bol riadne oboznámený na hlavnom pojednávaní konanom 14.3.2019 (č.I. 549 súdneho spisu). V podstate v aktuálne prejednávanej veci súd ukladal obžalovanému súhrnný trest k už uloženému súhrnnému trestu.

Vzhľadom na dostatočne zistený skutkový stav veci prvostupňovým súdom, ustálenie viacčinného súbehu trestnej činnosti obžalovaného bolo už len otázkou právneho posúdenia, preto odvolací súd rozhodol v predmetnej veci sám a ustálil viacčinný súbeh trestnej činnosti obžalovaného nasledovne:

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/182/2008 zo dňa 4.3.2014, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 3To/135/2014 zo dňa 12.5.2016 bol D. C. uznaný vinným zo skutkov spáchaných v bode 1/ dňa 22.5.2006, v bode 2/ dňa 17.8.2006, v bode 3/ dňa 6.9.2006 (kvalifikovaných ako v bode 1/ prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. a v bodoch 2/, 3/ ako pokračovací zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák.) a za tieto mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky so zaradením na jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň súd zrušil výroky o trestoch uložených obžalovanému skoršími rozsudkami: Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 4T/93/2007 zo 14.7.2007 (správne má byť uvedený dátum rozhodnutia zo 4.7.2007, pozn. odvolacieho súdu), Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 4T/78/2007 z 22.8.2007, Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 2T/197/2006 z 19.9.2007, Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 2T/4/2006 z 26.3.2008, (trestným rozkazom) Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 9T/19/2008 zo 17.7.2008, Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 5T/400/2008 zo 16.10.2008 (správne má byť uvedená sp.zn. 5T/40/2008, pozn. odvolacieho súdu), v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 3To/149/2008 z 31.3.2011, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Odvolací súd bol viazaný výrokom citovaného rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/182/2008 zo dňa 4.3.2014, aj pokiaľ ide o zrušenie výrokov o treste v ňom označených skorších rozsudkov a tento prevzal do svojho rozhodnutia. Dáva však do pozornosti v tomto inom konaní prezentovaný záver krajským súdom v uznesení, sp.zn. 3To/135/2014 zo dňa 12.5.2016 (ktorým zamietol odvolanie obžalovaného v trestnej veci pod sp.zn. 4T/182/2008), že súd uložil obžalovanému J. C. trest odňatia slobody jednak mimo zákonom stanovenú trestnú sadzbu (mal mu ukladať trest pri prevahe priťažujúcich okolností podľa § 222 ods. 3 Tr. zák., v spojení s § 38 ods. 4 Tr. zák. v sadzbe 5 rokov a 4 mesiace až 10 rokov), okrem toho nesprávne ukladal aj súhrnný trest, keď mal ísť do súhrnu iba vo vzťahu k rozhodnutiam Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 9T/19/2008, 4T/78/2007 a 4T/93/2007, pretože ostatné vo výroku uvedené rozsudky nespĺňali kritériá pre uloženie súhrnného trestu. Rozsudok okresného súdu, sp.zn. 4T/182/2008 zo dňa 4.3.2014 v tomto inom konaní odvolací súd však z dôvodu podania odvolania len obžalovaným nemohol zmeniť v neprospech odvolateľa. Krajský súd si osvojil tento skôr vyslovený záver odvolacieho súdu v inej trestnej veci obžalovaného ohľadom ukladania súhrnného trestu. S ohľadom na záväznosť výrokovej časti (keďže v tomto smere nebola vykonaná náprava prostredníctvom mimoriadneho opravného prostriedku), ako už naznačil vyššie, uviedol vo svojom výroku všetky skôr označené rozhodnutia, vo vzťahu ku ktorým bol ukladaný súhrnný trest v právoplatnom odsudzujúcom rozsudku Okresného súdu Námestovo pod sp.zn. 4T/182/2008 zo dňa 4.3.2014.

V súlade s prezentovaným názorom odvolacieho súdu vo vyššie citovanom rozhodnutí v aktuálne súdnej trestnej veci obžalovaného (ktorej sa obžalovaný dopustil v období od presne nezisteného dňa, jesene roku 2005 do 31.12.2006) podľa názoru odvolacieho súdu ide tak o súbeh medzi skutkami zo dňa 22.5.2006, 17.8.2006, 6.9.2006 (prečin úverového podvodu a pokračovací zločin úverového podvodu), za ktoré bol obžalovaný odsúdený rozsudkom 4T/182/2008 zo dňa 4.3.2014, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp.zn. 3To/135/2014 zo dňa 12.5.2016, a skutkom z 8.6.2006 a 11.6.2006, právne kvalifikovaným ako pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák., v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., za ktorý bol obžalovaný odsúdený rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 4T/93/2007 zo 4.7.2007, skutkom z 21.12.2006, právne kvalifikovaným ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. a prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák., v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., za ktoré bol obžalovaný odsúdený rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 4T/78/2007 z 22.8.2007 a

skutkom z 8.5.2006, právne kvalifikovaným ako prečin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Tr. zák., za ktorý bol obžalovaný odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 9T/19/2008 zo dňa 17.7.2008 a tento mu bol doručený dňa 22.7.2008, pretože tieto skutky sú v súbehu s aktuálne súdenou trestnou činnosťou, ktorej sa obžalovaný dopustil v období od jesene roku 2005 do 31.12.2006.

Na základe vyššie uvedeného bolo potrebné spolu s uložením súhrnného trestu za vyššie zbiehajúcu sa trestnú činnosť zrušiť výrok o treste rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/182/2008 zo dňa 4.3.2014, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp.zn. 3To/135/2014 zo dňa 12.5.2016, ako aj všetky ďalšie výroky o trestoch v rozhodnutiach označených vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Pri ukladaní trestu odvolací súd vychádzal z účelu trestu a princípov pre ukládanie trestov podľa § 34 a nasl. Tr. zák.

Účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívny prvok) a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život (prvok individuálnej prevencie) a súčasne iných odradí od páchania trestných činov (prvok generálnej prevencie), pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Trest ukladaný za spáchanú trestnú činnosť má byť zákonný, primeraný a spravodlivý a rešpektovať zásady pre ukládanie trestov uvedené v ust. § 34 Tr. zák.

Osobitne v súvislosti s ukladaním súhrnného trestu treba dať do pozornosti ust. § 42 ods. 2, druhá veta Tr. zák., že súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom, v danom prípade ako trest odňatia slobody vo výmere 4 roky. Navyše, odvolanie podal len obžalovaný, preto odvolací súd, rešpektujúc ust. § 327 ods. 2 Tr. por. - zásadu zákazu zmeny k horšiemu - nemohol uložiť obžalovanému prísnejší trest, ako mu ho uložil okresný súd v prvom odsudzujúcom rozsudku (vo výmere 5 rokov).

Mnohosť stíhanej trestnej činnosti obžalovaného (šesť samostatných skutkov), ako aj jej závažnosť, ktorá je predovšetkým vyjadrená trestnou sadzbou ustanovenou pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov, ako aj objektom chráneného záujmu - zločin vydierania (trestná sadzba 4-10 rokov), zločin úverového podvodu (trestná sadzba 4-10 rokov), boli dôvodom, pre ktorý odvolací súd vôbec neuvažoval o miernejšom treste, ako bol obžalovanému uložený rozsudkom okresného súdu, t.j. vo výmere 5 rokov, a to aj vzhľadom na celkovú dĺžku tohto konania (13 rokov). V súdnej veci ukladal súd obžalovanému trest podľa § 189 ods. 2 Tr. zák. ako najprísnejšieho trestného činu zo zbiehajúcej sa stíhanej trestnej činnosti, pri rovnajúcom sa pomere poľahčujúcich a prirážajúcich okolností (§ 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák. a § 37 písm. m/ Tr. zák.).

Takto uložený trest rešpektuje zásady pre uloženie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., v spojení s § 41 ods. 1 Tr. zák., čo však neodzrkadľuje skutočnú procesnú situáciu v predmetnej trestnej veci, pretože zároveň boli splnené všetky podmienky na uloženie súhrnného trestu podľa ust. § 41 ods. 2 Tr. zák. Trest sa v tomto konaní ukladá páchatelovi za viac ako dva úmyselné trestné činy, spáchané samostatnými konaniami, z ktorých sú dva zločiny. V tomto smere sa úvahy okresného súdu neuberali. Podľa názoru odvolacieho súdu trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov je až príliš mierny. Súčasne výška stanoveného trestu rešpektuje aj zásadu, že uložený trest spolu so zvyškom nevykonaného trestu odňatia slobody neprevyšuje najvyššiu výmeru dovolenú týmto zákonom pre tento druh trestu (§ 43 Tr. zák.).

K zásadnej námietke obhajoby, že v stíhanej trestnej veci sú splnené zákonné podmienky na uloženie súhrnného trestu nielen voči výrokom o treste rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/182/2008, ale aj voči výroku o treste z rozsudkov Okresného súdu Žilina, sp.zn. 28T/89/2010 z 30.1.2014 a Okresného súdu Martin, sp.zn. 2T/123/2014 zo dňa 3.11.2016, odvolací súd uvádza nasledovné:

Rozsudkom Okresného súdu Martin, sp.zn. 2T/123/2014 z 3.11.2016, právoplatným dňa 3.11.2016, bol obžalovaný odsúdený za skutok z 22.12.2007, právne kvalifikovaný ako zločin vydierania, pričom poškodeným v tomto prípade bol tiež poškodený E. U.. Súd podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu, lebo pokladal trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 5 mesiacov uložený obžalovanému J. C. rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp.zn. 28T/89/2010, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 3To/79/2014 zo 16.6.2016 za dostatočný. Spis bol oboznámený na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.3.2019, na č.l. 549 súdneho spisu.

Pokiaľ obhajoba poukázala na príčinnú súvislosť medzi skutkom z 22.12.2007 a súdenou trestnou činnosťou (z jesene 2005 až do 31.12.2006) a učinila záver o pokračovaní v trestnej činnosti voči tomu istému poškodenému v období od presne nezisteného dňa roku 2005, jesene, nielen do 31.12.2006, ale až do 22.12.2007, s takto prezentovaným právnym názorom sa krajský súd nestotožnil.

Podmienky pokračovania v trestnej činnosti okrem subjektívnej súvislosti sú dané aj objektívnou súvislosťou, ktorá je okrem iného charakterizovaná aj blízkou časovou súvislosťou v páchaní čiastkových útokov, podľa konštantnej judikatúry počítanej na dni, týždne, mesiace. Jednotlivé útoky stíhanej trestnej činnosti voči poškodenému E. U. sú z obdobia - presne nezisteného dňa na jeseň 2005, presne nezistených dní mesiaca máj 2006 a od 6.12.2006 do 31.12.2006, t.j. ide o časové obdobie niekoľkých mesiacov medzi jednotlivými útokmi, preto sa možno stotožniť, že uplynutím dlhšieho obdobia, cca 1 rok od posledného útoku (31.12.2005) do 31.12.2006 už nie je možné hovoriť o pokračovaní v tej istej trestnej činnosti. Na tomto základe krajský súd odmietol pokračovanie v trestnej činnosti vydierania až do 31.12.2007.

Rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp.zn. 28T/89/2010 z 30.1.2014, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 3To/79/2014 zo 16.6.2016 bol obžalovaný odsúdený za skutok zo 17.10.2007, právne kvalifikovaný ako zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 5 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Spis bol oboznámený na hlavnom pojednávaní 14.3.2019, na č.l. 549 súdneho spisu.

Súbeh so skutkami, ktoré namietal obžalovaný, zo 17.10.2007, z 22.12.2007, ako aj z 31.12.2007 je pretrhnutý vyhlásením odsudzujúceho rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 4T/93/2007 zo 4.7.2007, a tak ide už o recidívu. Inak povedané, všetky skutky obžalovaného spáchané po 4.7.2007, kedy bol vyhlásený prvý odsudzujúci rozsudok, sú už recidívou trestnej činnosti. Z tohto dôvodu ďalšími rozsudkami boli obžalovanému ukladané samostatné tresty. V týchto súvislostiach možno súhlasiť so záverom okresného súdu len v tom, že rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/10/2010 zo dňa 16.2.2010 bol obžalovanému uložený samostatný trest za skutok zo dňa 6.10.2008, ale nemožno súhlasiť s tým, že vyhlásením tohto rozsudku došlo k prerušeniu ďalšieho súbehu a narušeniu kontinuity prejednávanej veci s neskoršími odsúdeniami.

Rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/98/2014 zo dňa 24.11.2016, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 3To/31/2017 zo dňa 8.6.2017 vzal odvolací súd do úvahy, len pokiaľ ide o výšku uloženého trestu v súvislosti s ust. § 43 Tr. zák., aby uložený trest spolu s doteraz nevykonanou časťou trestu uloženého obžalovanému skorším rozsudkom neprevyšoval najvyššiu výmeru dovolenú týmto zákonom pre tento druh trestu. Pri treste odňatia slobody sa takouto najvyššou výmerou rozumie doba dvadsiatich piatich rokov alebo trest odňatia slobody na doživotie.

Podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. možno páchatelovi pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest a toto ustanovenie per analogiam, s použitím argumentu „od menšieho k väčšiemu“, použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. por., ak súd takéto vyhlásenie prijme, pretože obžalovaný neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny, dokonca bez toho, aby akýmkoľvek spôsobom mal predznamenané zo strany súdu, aký druh trestu a v akej výmere mu bude uložený (stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR Tpj 55/2016 zo dňa 27.6.2017, stanovisko Najvyššieho súdu SR R 44/2017, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR č. 5/2017). Takýto postup vyplýva z ustálenej súdnej praxe, a to aj z pohľadu predvídateľnosti rozhodnutia, keď ale inak postup podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam nie je obligatórny.

V danom prípade vzhľadom na vyššie uvedené individuálne okolnosti prípadu - mnohosť trestnej činnosti, ako aj jej závažnosť, s prihliadnutím na čas vyhlásenia o vine a výšku uloženého trestu odňatia slobody obžalovanému, odvolací súd nepristúpil k aplikácii vyššie citovaného zákonného ustanovenia.

Odvolačný súd, vedomý si dĺžky konania v predmetnej veci, s odvolaním sa na závažnosť a mnohosť stíhanej trestnej činnosti obžalovaného, nevzhladol dôvodnosť na postup podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. (mimoriadne zníženie trestu). Aj keď ide o pomerne častú požiadavku obžaloby voči súdu, aby v rámci trestného stíhania obvineného, u ktorého uplynul od doby spáchania stíhaných skutkov do času rozhodnutia súdu dlhší čas, aplikoval inštitút mimoriadneho zníženia trestu, neznamená to však mechanickú aplikáciu tohto inštitútu za takého stavu. Nesporne naliehavosť tejto požiadavky súvisí s čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, t.j. práva každého (teda aj obžalovaného), aby bola jeho záležitosť spravodlivo prejednaná a rozhodnutá súdom v primeranej dobe a na to sa vzťahujúcej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Právo na prerokovanie veci v primeranej lehote (bez zbytočných prietahov) je významnou procesnou zárukou, ktorá sa neoddeliteľne spája s právom na spravodlivý proces.

V tejto súvislosti sa odvolací súd zaoberal správaním obžalovaného v konaní, ako aj postupom súdu a ich zhodnotením dospel k záveru, že tak obžalovaný, ako aj súd prispel k tomu, že konanie nakoniec trvalo dlhší čas. Zo strany obžalovaného to bolo najmä v úvodnej fáze, keď dôsledným vyžitím všetkých procesných prostriedkov (podaním námietky zaujatosti, žiadosti o zmenu obhajcu, návrh na odňatie a prikázanie vecí, sťažnosť na prietahy, vypovedanie plnej moci obhajcom) sa snažil účelovo mariť konanie. Okrem tohto konania sa paralelne viedli ďalšie samostatné trestné stíhania na obžalovaného a bolo potrebné počkať na ich výsledok v podobe právoplatného rozhodnutia pre účely uloženia súhrnného trestu (napr. vo veci, sp.zn. 5T/40/2008, sp.zn. 4T/182/2008). Teda aj iné protiprávne konanie obžalovaného bolo príčinou nekonania. Súdu možno tiež vytknúť nie vždy kontinuálnu činnosť, ako aj efektívnu činnosť (zrušenie rozhodnutí odvolacím súdom) v tomto konaní, ktorú však nemožno izolovane vyhodnotiť ako závažnú, jediná a prevažujúcu príčinu dĺžky konania. V konečnom dôsledku pri vzájomnom porovnaní konaní tak obžalovaného, ako aj prvostupňového súdu, ktoré prispeli ku konečnej dĺžke konania, nedospel odvolací súd k záveru, že by bolo porušené právo obžalovaného na spravodlivý proces podľa čl. 6 Dohovoru. V danom prípade dĺžka konania nebola okolnosťou, ktorá by odôvodňovala použitie mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia pri ukladaní trestu. Jedným zo základných následkov trestného činu je spravodlivé potrestanie páchatela. Podľa názoru odvolacieho súdu, odvolajúc sa na vyššie uvedenú argumentáciu k výmere trestu, trest uložený obžalovanému v tomto konaní bol vzhľadom na všetky okolnosti stíhanej trestnej veci príliš mierny.

Pri splnení zákonných podmienok podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody odvolací súd zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním stíhaného trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.